

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 3124 / 97

בפני: כב' המשנה לנשיא ש' לזין
כב' השופט מ' חשין
כב' השופט י' זמיר

העותרים: 1. גאבר איימן
2. גאבר מונתהא

נגד

המשיבים: 1. שר הפנים
2. מנכ"ל משרד הפנים
3. מנהל הלשכה האזורית למנהל האוכלוסין
4. היועץ המשפטי לממשלה

פסק דין

ביום 25.2.97 שלח משרד הפנים לעותר מס' 1 מכתב המודיע לו כי רשיונו לשיבת קבע בארץ פקע תוקפו, וזאת "לאור העובדה שהעתקת את מרכז החיים שלך אל מחוץ לישראל".

בהמשך לאותו מכתב, נדרש העותר מס' 1 להחזיר את תעודת הזהות שברשותו ולצאת אל מחוץ לישראל, הוא ובני משפחתו המצויינים באותה הודעה.

טענתו העיקרית של העותר מס' 1 בעתירתו היא זו, שזכות התושבות שלו נשללה בלא שניתנה לו זכות טיעון, ומכאן שנפל פגם במעשי המשיבים.

ביקשנו את תגובת המשיבים, וממנה נמצאנו למדים כי לא היה בכוונתם לשלול מן העותר את זכות הטיעון.

המשיבים קובעים בתגובתם כי זכות הטיעון של העותר נשמרה ונשמרת לו, וכי מוזמן הוא להמציא למשרד הפנים, תוך 45 ימים מיום התגובה (התגובה הוגשה לבית המשפט ביום 9.6.97) כל ראיה הבאה

לבסס את זכותו להמשיך ולשהות בארץ, או ראייה הבאה לסתור את הנתונים שבידי משרד הפנים ולפיהם קיבל העותר רישיון לשיבת קבע בארצות-הברית.

משרד הפנים מגדיל וקובע, כי אם ידחה את טיעוני העותר, תינתן לו שהות של 30 ימים לפחות כדי שיוכל לפנות פעם נוספת לבית המשפט, אם יבקש לעשות כן, קודם שיינקטו צעדים להוצאתו מישראל.

בנסיבות אלו בא העותר אל שלו, ואנו מחליטים לדחות את העתירה בלא שנדרש להזמין את הצדדים לטיעון על-פה לפנינו.

ניתן היום, ה' בסיון התשנ"ז (10.6.97).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיא

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי
COURT